

ЛЮДИНА, ЯКУ ПОКЛИКАЛА ДОЛЯ

Валентина Павловича Шкварця я знаю без малого десять років. Наше знайомство спочатку носило заочний характер і було пов'язане з його відзивом на мою кандидатську дисертацію. До цього часу ми знали один одного лише за газетними та науковими публікаціями. Офіційна зустріч відбулася навесні 1999 р. на історико-краєзнавчій конференції, яку проводив тодішній Миколаївський навчально-науковий центр Одеського національного університету ім. ІІ.Меч-никова. І після цього доля надовго звела нас в стінах цього навчального закладу.

Ми разом редагували збірки наукових праць до конференцій, постійно спілкувалися. Спілкування з Валентином Павловичем – це справжня насолода.

Ще однією знаковою віхою нашої співпраці став 2004 рік, коли Шкварець Валентин Павлович став науковим консультантом моєї докторської дисертації. Його консультації є практично бездоганними, а зауваження і поправки слушними і вкрай необхідними.

За які б справи він не брався, Валентин Павлович завжди виконував їх добросовісно, вчасно і зі знанням справи. Його працелюбність, пунктуальність просто вражають.

Незважаючи на поважний вік, Валентин Павлович і зараз повний сил і енергії. Варто лише зазначити, що тільки за останні 3-4 роки вийшли у світ його монографії, зокрема, “Ілля Львович Борщак”, “Микола Миколайович Аркас”, “Борис Миколайович Мозолевський”, перші такі видання в українській історіографії, а також такі фундаментальні праці, як “Історія рідного краю. Миколаївщина”, “Миколаївці: визначні історики і краєзнавці минулого”. При цьому остання має гриф підручника, решта – навчального посібника для студентів вищих навчальних закладів Міністерства освіти і науки України.

Я дякую долі за те, що вона допомогла мені познайомитися і співпрацювати з такою чудовою людиною, Професіоналом з великої літери – Шкварцем Валентином Павловичем.

*Завідувач кафедри історичних дисциплін МННІ ОНУ
ім. ІІ.Мечникова, доктор історичних наук, доцент, лауреат премії
імені М.М.Аркаса*